

Mám už dávno jinou

Jakub Smolík

V bistru jsme seděli nad velmi horkou kávou,
na stole popelník a ve tvých očích dým.
Zaskočil jsem tě zprávou, že brzy odjíždím,
na lásku ještě hravou, pad první vážný stín.

Fotky a dopisy létaly za mnou s křídly,
na poštách obou měst už byli zničení.
Časem tvé řádky řídly, že máš moc učení,
pak už jen že jinde bydlíš, máš jiné příjmení.

Mám už dávno jinou, krásnou, když se ptáš,
mou i tvojí vinou měl jiný děj ten příběh náš.
Lásko, léta plynou, dál se můžem znát,
mám jen dávno jinou, a pochopíš, tu mám teď rád.

Do tvého města přivedla mě cesta náhlá,
v tom samém bistru zas sedíš vedle mně.
Rozmluva by se táhla, výčitky vzájemné,
neříkej už nic nahlas, když tak to příjemné.